

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 70/22
Люксембург, 28 април 2022 г.

Решение по дело C-86/20
Vinařství U Kapličky

Издаден от органите на трета държава сертификат за съответствието на партида вино с енологичните практики на Съюза сам по себе си не е доказателство за спазването на тези практики за предлагането му на пазара в Съюза

Ако въпреки издаването на посочения сертификат тези практики не са били спазени, тежестта за доказване на наличието на вина на търговеца не може да се прехвърли на органите на държавите членки

През януари 2016 г. чешките органи налагат глоба в размер на 2 100 000 чешки крони (CZK) (около 80 000 EUR) на чешкото предприятие Vinařství U Kapličky поради предлагането на пазара в Чешката република на внасяни от Молдова партиди вино, които не отговарят на енологичните практики на Съюза.

Vinařství U Kapličky подава жалба срещу това решение пред Окръжен съд Бърно, като поспециално твърди, че е трябвало да бъде освободено от отговорност за разглежданото нарушение, тъй като молдовските органи са удостоверили, че съответните партиди вино са отговаряли на тези практики.

Тази юрисдикция иска от Съда да установи дали с оглед на Регламента за пазарите на селскостопански продукти¹ сертификатът, издаден от молдовските органи, е релевантен за преценката на съответствието на разглежданите партиди вино с горепосочените енологични практики. Тя иска също да знае дали ако се окаже, че въпреки издаването на такъв сертификат тези практики не са били спазени, чешката правна уредба, която възлага на националните органи тежестта за доказване на наличието на вина на търговеца за нарушение на правилата за предлагане на пазара, е съвместима с Регламента за финансирането на общата селскостопанска политика (ОСП)².

С днешното си решение Съдът установява, че издаденият от молдовските органи сертификат наистина следва да се предаде на органите на държавата членка на вноса след изпълнението на митническите формалности, изисквани **за вноса в Съюза** на съответната партида.

При това положение енологичните практики на Съюза трябва да се спазват не само с оглед на вноса на партидата, а и **за предлагането ѝ на пазара в Съюза**. Все пак, **макар горепосоченият сертификат да има определено значение и за целите на предлагането на пазара на съответната партида, той сам по себе си не е доказателство за спазването на посочените практики за тези цели**. Всъщност, от една страна, законодателят на Съюза не е придал на този сертификат такова действие, и от друга страна, несъответствието на партида вино с енологичните практики на Съюза може да

¹ Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 671).

² Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549, и поправки в ОВ L 327, 2017 г., стр. 83 и ОВ L 130, 2016 г., стр. 7).

произтича от обстоятелства, настъпили след издаването на сертификата, които биха могли да възникнат по-специално в рамките на превоза на партидата.

Така лице, което е предложило на пазара партиди вино, които не съответстват на правилата за предлагане на пазара, не може основателно да презумира, че се е съобразило с тези правила само защото е разполагало със сертификата, издаден от третата държава на износа. Тъй като по силата на Регламента за финансирането на ОСП това лице трябва да докаже, за да избегне налагането на приложимите санкции, че не носи отговорност за неспазването на тези правила, национална правна уредба, която възлага тази тежест на доказване на националните органи, е несъвместима с този регламент.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293